

prima instanță: M. Chiperi
instanța de apel: I. Cimpoi, I. Secrieru, L. Popova

dosarul nr. 2rc-249/17

DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Caravita Co”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Firmei de Producție și Comerț „Valah” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Caravita Co” cu privire la încasarea datoriei, penalității și a prejudiciului efectiv,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, prin care a fost respinsă cererea Societății cu Răspundere Limitată „Caravita Co” cu privire la scutirea de la plata taxei de stat și nu s-a dat curs cererii de apel depuse de către Societatea cu Răspundere Limitată „Caravita Co”,

c o n s t a t ă:

La 05 septembrie 2016, FPC „Valah” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Caravita Co” cu privire la încasarea datoriei, penalității și a prejudiciului efectiv.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la data de 12 iunie 2014, între SRL „Caravita Co” și FPC „Valah” SRL a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 6801 având ca obiect declararea mărfurilor și unităților de transport și alte operațiuni în domeniul vămii conform procedurii stabilite de legislația Republicii Moldova.

Menționează că potrivit pct. 5.1.1 al contractului nominalizat, s-a obligat la executarea declarării mărfii și unităților de transport, altor operațiuni în domeniul vămii, iar conform pct. 5.3 4 și-a asumat obligația de respectare a cerințelor destinației vamale solicitate din momentul supunerii mărfurilor și unităților de transport acestei destinații și să respecte termenii de depunere a declarației vamale conform legislației vamale.

Susține că la 10 iunie 2014, a depus cererea privind eliberarea autorizației de transformare sub control vamal care a fost acceptată cu eliberarea ulterioară a autorizației pentru transformare sub control vamal nr. TCV 20143000000015 din 11 iunie 2014, în baza căreia urma s-a importe în regim vamal suspensiv de „transformare sub control

vamal” un elevator conceput pentru exploatare agricole dezasamblat și care se planifica de a fi montat și dat în exploatare în termenele autorizației până la 11 iunie 2015.

Relevă că în cadrul regimului vamal de „transformare sub control vamal” se permite ca mărfurile străine să fie utilizate pe teritoriul Republicii Moldova în operațiuni ce le modifică natura sau starea, fără încasarea drepturilor de import și fără aplicarea măsurilor de politică economică în conformitate cu art. 63 Cod Vamal.

Afirmă că în baza contractului de prestări servicii sus menționat a efectuat formalitățile vamale cu garantarea drepturilor de import aferente acestui bun prin scrisoarea de garanție nr. 287G303 din 12 iunie 2014 în suma de 7 506 500 lei.

Remarcă că pe parcursul acțiunii garanției financiare acordate SRL „Caravita Co” a eliberat demers nr. 21 din 06 februarie 2015 prin care a garantat FPC „Valah” SRL restituirea garanției vamale conform scrisorii nr. 287G303 din 12 iunie 2014 în cuantum de 7 506 500 lei, totodată FPC „Valah” SRL a fost asigurată că construcția elevatorului va fi finisată la 01 iunie 2015, însă contrar asigurărilor eliberate, SRL „Caravita Co” nu a respectat termeni indicați pentru eliberarea garanției financiare.

În scopul prevenirii încălcării legislației vamale de către FPC „Valah” SRL a fost acceptată prelungirea termenului a scrisorii de garanție nr. 287G303 din 12 iunie 2014.

Astfel, acțiunea scrisorii de garanție a fost extinsă cu indicarea termenului limită până la 10 iunie 2016 pentru plasarea mărfii în alt regim vamal cu achitarea drepturilor de import de către SRL „Caravita Co” (plătitor vamal) în conformitate cu art. 123 Cod vamal.

Explică că la 10 iunie 2016, a expirat acțiunea scrisorii de garanție sus menționate, iar despre faptul dat SRL „Caravita Co” a fost anunțată de nenumărate ori atât telefonic, cât și prin intermediul oficiului poștal, ultimele fiind scrisorile recomandate nr. 97 din 21 martie 2016 și nr. 192 din 15 iunie 2016, în același timp despre prelungirea termenului de valabilitate a Autorizației nr. TCV 20143000000015 din 11 iunie 2014 eliberate SRL „Caravita Co” sau substituirea garanției financiare, ori încheierea regimului vamal FPC „Valah” SRL nu a fost informată.

La 12 august 2016, prin scrisoarea emisă de către BC „Energbank” SA, fiind clientul băncii, a fost informată referitor la parvenirea ordinului incaso nr. 19 din 09 august 2016 în sumă de 9 160 420,89 lei emis de Biroul Vamal Chișinău.

În același timp, relevă că la data de 23 august 2016, prin scrisoarea nr. 10/01-01/225 emisă de către BC „Energbank” SA a fost informat referitor la parvenirea de la Biroul Vamal Chișinău a obligației nr. 5012 din 16 august 2016, prin care a fost concretizată suma totală spre încasare, care a constituit 9 202 714,75 lei.

La acest segment, afirmă că a efectuat verificarea soldului cu Biroul Vamal Chișinău cu scopul stabilirii sumelor încasate și sumelor restante.

Urmare a controlului efectuat, prin fișa de evidență eliberată pe perioada 18 august 2016-23 august 2016 pentru FPC „Valah” SRL a fost constatat, că din contul său întru executarea ordinului de incaso nr. 19 din 09 august 2016, au fost încasate sume în mărime de 127 943 lei la data de 12 august 2016, în mărime de 9 000 000 lei și 32 478,00 lei la data de 19 august 2016, iar prin fișa de evidență pe perioada 02 octombrie 2015-23 august 2016 pentru SRL „Caravita Co” a fost stabilit, că din contul FPC „Valah” SRL întru executarea Deciziei de regularizare nr. 793 din 12 iulie 2016, Deciziei cu privire la

executarea silită a obligației vamale a plătitorului vamal nr. 54 din 08 august 2016, a fost încasată suma în mărime de 18 249 lei.

Se mai arată că la situația din 22 august 2016, de către Biroul Vamal Chișinău a fost calculată penalitatea conform art. 228 Cod fiscal pentru fiecare zi de întârziere a plății drepturilor de import în sumă de 34 602 lei, care a fost achitată de către FPC „Valah” SRL la data de 23 august 2016, prin urmare obligația vamală apărută către SRL „Caravita Co” (plătitor vamal), în conformitate cu art. 123 Cod vamal, pe deplin a fost stinsă din contul FPC „Valah” SRL.

Susține că circumstanțele enunțate sunt confirmate prin scrisoarea nr. 12-2136 din 12 august 2016 emisă de către BC „Energbank” SA, ordin incaso nr. 19 din 09 august 2016 în sumă de 9 160 420,89 lei emis de către Biroul Vamal Chișinău, decizia de regularizare nr. 793 din 12 iulie 2016 în suma de 8 985 203,45 lei, decizia cu privire la executarea silită a obligației vamale a plătitorului vamal nr. 54 din 08 august 2016 în suma de 404 065,83 lei, decizia nr. 54 din 08 august 2016 în suma de 8 985 203,45 lei, obligației nr. 5012 din 16 august 2016, fișa de evidență pe perioada 02 octombrie 2015-23 august 2016 pentru SRL „Caravita Co”, fișa de evidență eliberate pe perioada 18 august 2016-23 august 2016 pentru FPC „Valah” SRL.

În continuare menționează că suma drepturilor de import și a penalităților calculate conform deciziilor sus indicate constituie 9 202 714,75 lei, ce intra în contradicție cu ordinul de incaso nr. 19 din 09 august 2016 în sumă de 9 160 420,89 lei înaintat de către Biroul Vamal Chișinău spre executare către instituția financiară.

Astfel, precizează că reieșind din faptul că ordinul incaso se considera document executoriu, iar suma indicată spre executare a fost confirmată de către organul emitent, BC „Energbank” SA a primit și parțial a executat obligația prin ordin incaso nr. 19 la data de 12 august 2016 în sumă de 127 943,37 lei, iar la data de 19 august 2016 a fost încasată suma restantă prin ordin incaso nr. 708 în sumă de 9 000 000 lei și prin ordin incaso nr. 709 în sumă de 32 477,52 lei, ordin de plată nr. 720 din 23 august 2016 în sumă de 34 602 lei, în total fiind încasată din contul FPC „Valah” SRL pentru executarea ordinului incaso nr. 19 din data de 09 august 2016 emis în baza deciziei de regularizare nr. 793 din 12 iulie 2016, deciziei cu privire la executarea silită a obligației vamale a plătitorului vamal nr. 54 din 08 august 2016 și obligației nr. 5012 din 16 august 2016 în sumă de 9 195 022,89 lei.

În consecință, în urma neconformării de către SRL „Caravita Co” a cerințelor stabilite de regimul vamal de „transformare sub control vamal” (substituirea garanției financiare, încheierea regimului vamal prin achitarea drepturilor de import) FPC „Valah” SRL a suportat cheltuieli în urma sancțiunilor aplicate de către organul vamal, ca urmare a încălcării de către SRL „Caravita Co” a reglementarilor vamale.

În contextul dat invocă că SRL „Caravita Co” nu și-a onorat obligațiile contractuale, acumulând față de FPC „Valah” SRL o datorie în sumă de 9 195 022,89 lei, or, potrivit art. 970 Cod civil, prin contractul de prestări servicii (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuiția convenită.

Evidențiază, în același timp, că prin pretenția nr. 264 din 12 august 2016, remisă SRL „Caravita Co”, a solicitat executarea benevolă extrajudiciară a plăților restante, prin decontarea la contul FPC „Valah” SRL a valorii de 9 160 420,89 lei, care a fost

recepționată la data de 15 august 2016, însă aceasta a fost lăsată fără răspuns și satisfacere, iar datoria restantă a rămas neachitată până în prezent.

Consideră că în speță, SRL „Caravita Co” nu respectat condițiile stabilite prin contract ce țin de restituirea cheltuielilor suportate în urma sancțiunilor aplicate de către organele vamale, ca urmare a încălcării de către SRL „Caravita Co” a reglementărilor vamale și actelor legislative în vigoare, astfel suma datoriei restante constituie 9 195 022,89 lei.

Suplimentar evidențiază faptul că potrivit pct. 5.3.7 din contractul de prestări servicii nr. 6801 din 12 iunie 2014, pentru neachitarea datoriei în termen stabilit se aplică penalitate în mărime de 0,1% din suma neachitată la timp pentru fiecare zi de întârziere, pentru perioada 18 august 2016 până la 05 septembrie 2016, ce constituie suma de 174 532,41 lei.

La fel, afirmă că în urma nerespectării de către SRL „Caravita Co” a reglementărilor vamale ce țin de încheierea regimului vamal în termenul stabilit sau substituirea garanției financiare cât și nerespectarea obligațiilor contractuale FPC „Valah” SRL a fost cauzat prejudiciu efectiv în mărime de 3 723 335,61 lei.

Totodată, reclamantul a invocat că suma prejudiciului efectiv a apărut ca urmare a măsurilor de aplicare a sechestrului asupra conturilor FPC „Valah” SRL și încasarea forțată a sumelor prezentate spre executare, respectiv, suma în mărime de 4 000 000 lei a fost încasată din suma garanției financiare eliberate de către banca BC „Energbank” SA conform contractului de credit nr. 845-1295 din 10 noiembrie 2014.

În acest sens, relatează că potrivit prevederilor contractuale pct. 4.6.1. al contractului și pct. 4 al Acordului adițional nr. 1 la contractul de credit nr. 845-1295 din 10 noiembrie 2014, FPC „Valah” SRL se obligă să achite băncii pentru dispunerea de suma creditului, acordate o dobândă, calculată la rata de 13 % anual și comision în mărime de 0,5% anual din soldul creditului, totodată pentru acoperirea sumei restante în mărime de 5 000 000 lei la data de 22 august 2016 a fost încheiat contract de împrumut nr. 22/08 ROM-1, cu condiția stipulată în pct. 2 al contractului a dobânzii în mărime de 13 % determinat de către Banca Națională a Moldovei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8 alin. (2) lit. a), art. 9, art. 196, art. 210, art. 512, art. 513, art. 514, art. 572, art. 575, art. 602, art. 609, art. 610, art. 611, art. 618, art. 666, art. 941, art. 970 din Codul civil.

Solicită încasarea de la SRL „Caravita Co” în beneficiul FPC „Valah” SRL a datoriei în mărime de 9 195 022,89 lei, penalități în mărime de 174 532,41 lei, prejudiciu efectiv în mărime de 3 723 335,61 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 50 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 19 decembrie 2016, acțiunea a fost admisă integral, încasat de la SRL „Caravita Co” în beneficiul FPC „Valah” SRL datoria în suma de 9 195 022,89 lei, penalitatea contractuală în mărime de 174 532,41 lei, prejudiciul material efectiv în mărime de 3 723 335,61 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 65 000 lei, iar în total suma de 13 157 890, 91 lei.

La 28 decembrie 2016, SRL „Caravita Co”, reprezentată de avocatul Maican Stanislav a depus cerere apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea parțială a acțiunii. Concomitent apelantul a solicitat și scutirea de la plata taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 a fost respinsă cererea SRL „Caravita Co”, reprezentată de avocatul Maican Stanislav cu privire la scutirea de la plata taxei de stat și nu s-a dat curs cererii de apel depuse de către SRL „Caravita Co”, fiindu-i acordat apelantului termen până la data de 21 martie 2016, ora 10.20, pentru prezentarea apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 37 500 lei. Totodată, a fost explicat apelantului că în caz contrar cererea de apel v-a fi restituită.

La 28 februarie 2017, SRL „Caravita Co” a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii instanței de apel din 16 februarie 2017.

În motivarea recursului recurentul SRL „Caravita Co” a invocat că încheierea instanței de apel este neîntemeiată și urmează a fi casată deoarece la emiterea acesteia instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material.

Menționează că au fost încălcate normele ce sunt prevăzute de legislația civilă în partea facilităților la plata taxei de stat sub formă de scutire de taxă de stat și amânarea sau eșalonarea a plății taxei de stat.

Invocă că motivul solicitării scutirii de la plata taxei de stat se rezumă din circumstanțele obiective ce se referă la faptul că SRL „Caravita Co” se află într-o stare financiară dificilă determinată de pierderile suportate, cheltuielile suplimentare și neobținerea beneficiilor planificate.

La fel, insistă că obligarea SRL „Caravita Co” la plata integrală a taxei de stat în circumstanțele expuse este în contradicție cu art. 6 CEDO, care garantează dreptul fiecărei persoane la un proces echitabil.

Mai indică recurentul că având în vedere împrejurările din ultima perioadă și măsurile întreprinse de către organele de urmărire penală și procuratură față de administrația SRL „Caravita Co”, blocarea conturilor în baza titlurilor executorii, fapt care determină blocarea activității societății.

În acest context, remarcă că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dreptul la un tribunal este pus grav în discuție dacă taxa de stat este fixată într-un quantum excesiv, îndeosebi atunci când reclamantul este lipsit de surse financiare. În consecință, Curtea Europeană a arătat că instanța de judecată trebuie să examineze posibilitatea reducerii quantumului acesteia, scutiri totale sau parțiale sau amânării plății în cazul invocării unei situații financiare dificile.

Invocă că reieșind din mărimea taxei de stat care urmează a fi achitată la depunerea apelului de către apelant și situația dificilă în care se află acesta, poate avea incidență directă asupra îngrădirii dreptului accesului liber la justiție echitabilă.

Afirmă că faptul imposibilității de achitare a taxei de stat se confirmă și prin răspunsul oferit de către executorul judecătoresc în gestiunea cărui se află titlurile executorii privind încasarea din contul companiei SRL „Caravita Co” a prejudiciului material în favoarea creditorilor.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, la 28 februarie 2017, în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) CPC, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și art. 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Din materialele cauzei rezultă că SRL „Caravita Co”, reprezentată de avocatul Maican Stanislav a depus la data de 28 decembrie 2016 cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătorei Anenii Noi din 19 decembrie 2016, concomitent solicitând scutirea de la plata taxei de stat pentru depunerea cererii de apel.

În confirmarea faptului că nu dispune de mijloace pentru achitarea taxei de stat pentru depunerea apelului, apelantul a prezentat copia Ordonanța Procuraturii Anticorupție din 20 iulie 2015, prin care se confirmă aplicarea sechestrului asupra unor bunuri ce aparțin recurentului (f. d. 207-208), copia hotărârii Judecătorei Comerciale de Circumscripție din 15 septembrie 2015 prin care s-a dispus dizolvarea SRL „Caravita Co” în vederea lichidării ei cu păstrarea personalității juridice în măsura necesară pentru finalizarea tuturor operațiunilor lichidării (f. d. 209-210), precum și o copie a răspunsului executorului judecătoresc Talmaci Roman nr. 003/131-538, 563, 574, 575/17 din 15 februarie 2017, care confirmă intentarea procedurii de executare silită pe alte cauze civile și aplicarea măsurilor de asigurare în acest sens (f. d. 211).

Instanța de recurs relevă că instanța de apel corect, prin prisma art. 84 și art. 85 alin. (4) CPC, a stabilit că probele aduse de către apelant în justificarea scutirii de la plata taxei de stat, sunt insuficiente pentru a considera că ultimul este în imposibilitatea de a achita taxa de stat în cuantumul prevăzut de lege pentru cererea de apel, la caz fiind în mărime de 37 500 lei.

Aceasta deoarece SRL „Caravita Co”, ca persoană juridică, în susținerea acestor afirmații, urma să prezinte o informație deplină de la Oficiul Cadastral Teritorial, Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”, Comisia Națională a Pieței Financiare, Inspectoratul Fiscal de Stat cu privire la deținerea conturilor bancare, bunurilor imobile, mijloacelor de transport, acțiuni și alte informații în vederea demonstrării imposibilității achitării taxei de stat, or doar o informație cu privire la aplicarea sechestrului asupra unor bunuri și intentarea altor proceduri de executare, nu denotă și faptul că apelantul nu deține bunuri și alte conturi bancare și nu dispune de alte mijloace bănești care ar permite achitarea taxei de stat, de altfel, probe în acest sens nu au fost prezentate nici instanței de recurs.

Sub acest aspect este evident că la depunerea cererii privind scutirea de la plata taxei de stat, SRL „Caravita Co” nu a prezentat probe concludente ce ar demonstra lipsa surselor financiare, precum și lipsa oricăror bunuri mobile sau imobile, respectiv,

instanței nu au fost prezentate probe incontestabile ce ar demonstra situația financiară precară a întreprinderii, care ar servi drept temei pentru scutirea de la plata taxei de stat.

În asemenea împrejurări, instanța de recurs, prin prisma prevederile art. 368 alin. (1) CPC, reține că instanța de apel întemeiat a dispus, prin încheierea din 16 februarie 2017 de a nu da curs cererii de apel depusă de apelantul SRL „Caravita Co”, acordându-i ultimului termen pentru prezentarea apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a menționa că în situația din speță, acțiunile instanței de apel prin aceia că nu a dat curs cererii de apel, nu se încalcă dreptul recurentului privind liberul acces la justiție, prevăzut atât de legislația internă cât și de internațională ori, CEDO, prin practica sa constantă de nenumărate ori a precizat faptul că dreptul de acces la un tribunal nu este un drept absolut (*cauza Golder v. the United Kingdom §-36 din 21 februarie 1975*), ci unul care poate implica anumite limitări din partea statelor contractante, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (*Ashimgdane vs United Kingdom 28 mai 1985*).

Însă limitările sunt în concordanță cu art. 6 parag. 1 CEDO, decât dacă acestea urmăresc un scop legitim și există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit. (*cauza Belletvs France §-31, Garcia Manibardo vs Spain §-44*).

Astfel, la caz Colegiul reține că în situația din speță limitările instituite de legiuitor privind necesitatea achitării taxei de stat la depunerea cererii de apel corespunde cerințelor prevăzute de art. 6 parag. 1 CEDO privind dreptul de acces la un tribunal și corespunde cerințelor instituite de CEDO prin jurisprudența sa:

- *cerința privind scopul legitim al limitării* – este îndeplinită, având în vedere că întindere acestor taxe este stabilită sub forma unui procent din valoarea aflată în litigiu și fiind instituit un plafon maxim de care nu poate trece mărimea taxei de stat chiar dacă valoarea acțiunii este mai mare, iar CEDO a confirmat că aceste taxe privesc buna administrare a justiției și vizează atât descurajarea justițiabililor în formularea unor cereri, abuzive cât și asigurarea de fonduri pentru funcționarea justiției. (*cauza Weissman și alții împotriva României §-35, Tolstoy Miloslavsky v. the United Kingdom §-61*)

- *raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit*, pentru a stabili dacă este respectat acest raport rezonabil între impunerea plății taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată și scopul legitim urmărit privind buna administrare a justiției, descurajarea justițiabililor în formularea unor cereri, abuzive cât și asigurarea de fonduri pentru funcționarea justiției urmează să cercetăm următorii factori și anume - cuantumul sumei ce trebuie plătit de reclamanti raportat la veniturile sale.

În consecință, se va remarca și faptul că cuantumul taxei de stat la care a fost obligat recurentul să achite nu depășește limitele stabilite de lege.

Față de cele ce preced și având în vedere că încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de SRL „Caravita Co” și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul Civil și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Caravita Co”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Firmei de Producție și Comerț „Valah” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Caravita Co” cu privire la încasarea datoriei, penalității și a prejudiciului efectiv.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva